

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται:
 Διεύθυνσιν **Π**ωνῆς τῆς Ἡπείρου
 Ἀθήνας

ΕΤΟΣ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ
ΣΥΝΑΡΘΡΩΜΑΙ

Πηνται: δεχται από 15 Σεπτεμβρίου 1903. Όφει-
λουν δὲ οἱ ἐπίθου οὐντες νὰ ἐξαφῶτι συνδρομηται νὰ
ἀποστείλῃσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ νὰ ἀπε-
θῶνται δι' ἐπιστολῆς ἡ ταχυδρομικοῦ δελεταρίου
πρὸς τὸν συντάκτην x. ΓΕΩΡ. Κ. ΓΑΓΑΡΗΝ.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρω-
τικὸν ὄργανον τὸ ὁπλοῖον ἀπὸ διδεκα ἐτῶν συνηγορεῖ
ὕπερ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὕπερ τῶν
πανταγῶν διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

γῆς μεταρρυθμίσειω ἐκ μέρους τοῦ Σουλτάνου, ἀπλῆς δὲ ἐπιβλέψεως ἐκ μέρους τῶν προξένων νομίζομεν ὅτι ὀφείλομεν νὰ συντελέσωμεν πάντες εἰς ἐπιτυχίαν. Ἐὰν ὅμως εἰσαχθῇ τὸ σύστημα τῆς συγκυριότητος δέον παντὶ σθένει νὰ ἀνταχθῶμ ν κατ' αὐτῆς ὡς ζημιούσης τὰ ἑλληνικὰ συμφέροντα. Εἰς τὴν νῦν περιέστησαν κατάστασιν τὰ ἀφορῶντα τὴν Βαλκανικὴν πολιτικὴν συμφέρον ἡμῶν εἶνε νὰ ἀποκορυσωμεν καὶ ματαίωσωμεν πᾶσαν μεταρρυθμίσιν τείνουσαν εἰς ἐλάττωσιν τῆς τουρκικῆς κυριαρχίας ἐν Μακεδονίᾳ.

τικόν, ὅτι αἱ φρικαλεότητες τῶν κομιτατζίδων ἐξηρέθισαν τοὺς Τούρκους εἰς τὸν ὕπατον βαθμόν. Ὁ τακτικὸς τουρκικὸς στρατὸς ἐπεδείξεν ἐν γένει διαγωγὴν παραδειγματικῶς ἀμεμπτον, οἱ δὲ βεσβουζούκοι, ὧν ἡ εἰσχώρησις εἰς τὸν τόπον δὲν ἡδυνήθη νὰ ἐμπιδοθῇ, ἐξεδιώχθησαν βίᾳ ἐκείθεν. Τὰ διαρπαγέντα ἀντικείμενα, ὅσα ἡδυνήθησαν ν' ἀφαιρεθῶσιν ἀπὸ τῶν ἀρπασσάντων αὐτά, ἀπεδόθησαν μάλιστα εἰς τοὺς κατοίκους, ὁ δὲ διοικῶν Τούρκος ἀξιωματικὸς ἐπενέβη εὐθὺς, ὅσῳκις οἱ κάτοικοι παρεπονέθησαν διὰ παρεκτροπᾶς. Περί δὲ τῆς συμπεριφορᾶς τῶν κομιτατζήδων ὁ Ἀγγλος ἀνταποκριτὴς λέγει τὰ ἐξῆς: Εἶνε βέβαιωμένον κατὰ τρόπον ἀποκλείοντα πᾶσιν ἀμφιβολίαν, ὅτι οἱ κομιτατζήδες ἤρχισαν πρῶτοι τὰς ὁμοφύτας καὶ ἀπανθρωπίας. Κατέσφαξαν κατὰ θηριωδέστατον τρόπον ὁλόκληρον σχεδὸν τὸ μικρὸν μωχμεθανικὸν πληθυσμὸν, ἐν οἷς δύο γυναῖκας καὶ τὰ παῖδιά των. Ὑπάρχουσι δὲ λόγοι δικαιολογοῦντες τὴν παραδοχὴν, ὅτι μία τῶν γυναικῶν πρὶν ἢ θανατωθῇ ἐβιάσθη ὑπ' αὐτῶν. Ἔστησαν ὁκτὼ Μουσουλμάνους κατὰ σειρὰν καὶ κατακόψαντες αὐτοὺς διὰ πελέκειον ἔρριψαν εἰς λάκκον τὰ πτώματα, ἅτινα ὕστερον οἱ κύνεις κατέφαγον. Εἶνε δίκαιον νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι οἱ Τούρκοι, ὅτε ἐπετέθησαν ἦταν ἄκρως ἐξηρεθισμένοι ὑπὸ τοῦ ἀποτροπαίου τούτου θεάματος». — Εἰς ὅμοια πορίσματα κατέληξαν αἱ ἐρευναι τοῦ ἀνταποκριτοῦ τοῦ «Ἐθνικοῦ Ταχυδρομοῦ» ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Μακεδονίᾳ.

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Διεδόθη ὅτι εἰς Λασινίτσα τοῦ Ζαγορίου ἐῖ-
σελθόντες λήσταί ἤχμαλώτισαν ἕνα τῶν εὐπό-
ρων κατοίκων· λεπτομερεῖας ἀγνοοῦμεν ἐπὶ τοῦ
ζητήματος τούτου.

— Αἱ ζωοκλοπαὶ μαστίζουσιν ὁλόκληρην τὴν
"Ἡπειρον καθ' ἑκάστην συμβαίνουσιν τοιαῦται
καὶ ἀποστεροῦσι τοὺς κατοίκους τῶν μόνων μέ-
δι' ὧν εἶτε κακλιεργοῦσι τὴν γῆν, εἶτε ἐκτε-
λοῦσιν τὴν συγκοινωνίαν. Ἐσχάτως τὸ κακὸν
ἐπολλαπλασιάσθη· εἰς Σωτήραν ἀφῆρεςαν ἑνὸς
Κολοβοῦ τέσσαρα φορτηγά. Διὰ τοῦτο θεωροῦ-
μεν καθήκον νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν τῆς
Α. Ε. τοῦ γενικοῦ διοικητοῦ Ὅσων παρὰ ὅπως
δωσῇ τὰς δεούσας ὁδηγίας πρὸς ἀποτελεσμα-
τικὴν καταδίωξιν τῶν κακοποιῶν τούτων στοι-
χείων.

— Τὸ Παζαρόπουλον Κογίτης ἐτελείωσε
μυθενὸς ἐκτάκτου παρουσιαθέντος. Κίνησις
ἐγένετο πολλή, ἀλλὰ παρετηρήθη ὅτι ἅπαντα
ἐν γένει καὶ μάλιστα εἶδη ἦσαν ἀκριβῆ.

— Συμμορία βουλγάρων ληστανταρτών ἐπε-
σκέπηθ' ἐκ νέου τὸ Δένταικον. Τοῦτο πληροφο-
ρηθεῖσα ἡ διοίκησις ἀπέστειλε στρατὸν πρὸς
καταδίωξιν αὐτῶν.

— Πρὸ ἡμερῶν συμφορὰ ληστῶν τετραμελὴς ἐλήττυσε τοὺς ἐπιβάτας 3 ἀμαξίων ταξιδευουσῶν ἀπὸ Πρεβέζας εἰς Ἰωάννινα εἰς τὴν εὐθεΐαν ὁδὸν τὴν ἀμαξιτὴν, εἰς θέσιν πλησίον τοῦ χωρίου Φλάμπουρον ἀπέχουσαν τῆς Πρεβέζης περὶ τὰς 3 ὥρας. Ἀσφίσσαν τὰ ὠρολόγια τῶν ἐπιβατῶν καὶ ὅ,τι εἶχον ἐπάνω των καὶ χρήματα περὶ τὰ 20 ναπολεονα. Παρέλαθον μεθ' ἑαυτῶν τρεῖς ἐκ τῶν ἐπιβατῶν διὰ σκλάβους ἀλλ' ἀφ' οὗ διήρσαν 10 λεπτὰ τῆς ὥρας δρόμον τοὺς ἄφισαν ἐλευθέρους καὶ ἐξηκολούθησαν

της «Σημαίας» ἐν
 Ο ἄνταποκριτῆς Κων/πόλει διαβεβαιοῖ,
 ὅτι αἱ Πρεσβεῖαι ἐν
 διαταχθῆσαν νὰ ὑποστηρίξωσι τὸ αὐτορροω-
 στικὸν σχέδιον, προσθετέι δ' ὅτι τοῦτο θὰ συμβῇ
 ἔσταν αἱ Δυνάμεις πεισθῶσιν, ὅτι τὸ σχέδιον
 ἀπορίσται νὰ ναυαγήσῃ. Ἡ ἀποτυχία, συμ-
 περάζειν, ὀφείλεται εἰς τὴν ὑποκριτικὴν καὶ
 ἐγωιστικὴν πολιτικὴν τῶν δύο κρατῶν, πειρω-
 μένων νὰ ἐπωφεληθῶσι τῶν βλαπτικῶν τῶν Μα-
 κεδόνων καὶ τοῦ οἴκτου τῆς Εὐρώπης καὶ κά-
 πωσι τὸ πρῶτον βῆμα τῆς συγκυριότητος εἰς
 Βαλκανικὰ, ἀποκλείωσι δὲ τὰς ἄλλας ἐν-
 διαφερομένας Δυνάμεις. Κατὰ τῆς τοιαύτης
 αὐτορροωστικῆς ὑπεροχῆς, ἣτις εἶνε ἐναντία
 πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς Βερολινείου συνθήκης, αἱ
 ἐνδιαφερόμεναι Δυνάμεις ἠνώθησαν διὰ νὰ ἐπι-
 φέρωσιν ἀντίστασιν, ὅπως ἡ Αὐστρία καὶ ἡ
 Ρωσία μὴ καθορθώσωσι καὶ ἐπιτύχῃ τὸ σχέ-
 διόν των. Ἡ γερμανικὴ κυβέρνησις ἤρνηθη ἀ-
 πολύτως νὰ χορηγήσῃ ἀξιοματικὸν ὅπως διευ-
 λύνῃ τὴν χωροφυλακὴν ἐν Μακεδονίᾳ. Ἐξ ἄλ-
 λου ὁ Σουλτάνος ἐδήλωσεν εἰς τὰς Δυνάμεις,
 ὅτι δὲν ἀποδέχεται τὸν διορισμὸν ἰδιαιτέρων
 ἐλεγκτῶν φρονῶν ὅτι αἱ μεταρρυθμίσεις τὰς ὁ-
 ποίας ἀπεφάσισε νὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὰς εὐρω-
 παϊκὰς ἐπαρχίας τοῦ κράτους αὐτοῦ δύναται
 νὰ ἐφαρμοσθῶσι διὰ τοῦ Χιλμὴ πασᾶ, ὅστις
 ἔστω μέχρι τοῦδε πολλὴν ἐπεδείχθη δραστη-
 ριότητα καὶ πολλὰς κατέβηκε φροντίδας. Ἐ-
 φαρμοζομένων τῶν μεταρρυθμίσεων, ὡς ταύτας
 καθώρισεν ὁ Σουλτάνος, ἡ ἐν Μακεδονίᾳ τάξις
 θὰ ἀποκατασταθῇ καὶ αἱ βουλγαρικαὶ ληστρι-
 καὶ συμμορίαι θὰ ἐξαφανισθῶσιν. Ἐὰν μέχρι
 τοῦδε δὲν ὑπῆρξε δυνατὴ ἡ ἐφαρμογὴ τῶν με-
 ταρρυθμίσεων τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὰς ἐνεργείας
 τῶν Δυνάμεων Αὐστρίας καὶ Ρωσίας. Ἐκεῖνο
 τὸ ὅποῖον ἐπραξάν ἐσχάτως ἡδύναντο νὰ τὸ
 πράξωσι πρὸ πολλοῦ· τούτεστιν ὅπως νῦν ἐπέ-
 βάλλον εἰς τὴν Βουλγαρίαν νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ
 πλέον τὴν εἰσόδον εἰς Μακεδονίαν συμμοριῶν,
 κάλλιστα ἡδύναντο νὰ ἐπιβάλλωσι τοῦτο καὶ
 κατὰ τὸ ἔαρ ὅτε ἤρχισεν ἡ ἐφαρμογὴ τῶν με-
 ταρρυθμίσεων, οἱ δὲ ἀντιπρόσωποι τοῦ Σουλ-
 τάνου ἐφάνησαν καλῆς πίστεως καὶ ἐνεφοροῦντο
 ὑπ' εὐμενῶν διαθέσεων. Μὴ προῶσαι εἰς τοι-
 αῦτα διαβήματα πρὸς τοὺς ἐν Σόφίᾳ τότε, ἐ-
 πιτρέψασαι δὲ νὰ λεηλατηθῇ καὶ ἐντελῶς κα-
 ταστραφῇ ὑπὸ τῶν συμμοριῶν μέρος τῆς μακε-
 δονικῆς χώρας ἀποδεικνύουν ὅτι ἐνεφοροῦντο
 ὑπ' ὑστεροβούλων διαθέσεων, αἰγίνες βλάπτου-
 σιν ὁ μόνον τῆς Τουρκίας τὴν κυριαρχικὴν ἐ-
 ξουσίαν, ἀλλὰ καὶ ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων τὰ
 ἐθνικὰ συμφέροντα. Οἱ Βούλγαροι ἀνοήτως πο-
 λιτευθέντες θὰ ἀποπληρώσωσι διὰ τῆς ἰδίας
 μωρίας τὰς δαπάνας τῆς αὐτορροωστικῆς συγ-
 κυριαγίας. Ἐφ' ὅσον πορεύεται περὶ εἰσαγω-

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἀφίκετο ἐκ Βουκουρεστίου καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Κόνιτσα ὁ κ. Ν. Μοίρας μετὰ τῆς κυρίας τοῦ Εὐρυκλείας.

— Ἐξεδόθη εἰς ἰδιαιτέρον φυλλάδιον ἡ λογοδοσία τῶν πεπραγμένων ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς Φιλεκατεδευτικῆς ἀδελφότητος «Κάτω Ραβένια» τοῦ δευτέρου ἔτους 1902—1903. Καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο τὸ ταμεῖον τῆς ἀδελφότητος ἔχει μικρὸν ἀποταμίευμα, ὅπερ προστεθὲν εἰς τὸ τοῦ προηγουμένου ἔτους παρέχει ἐλπίδας ὅτι θὰ αὐξηθῇ περισσότερον ἐν τῷ μέλλοντι καὶ θὰ πραγματοποιηθῇ ὁ ἐπιδιωκόμενος σκοπός.

— Οἱ ἐν Βουκουρεστίῳ παρεπιδόμιοι τῆς ἐπαρχίας Κονίτσης ἐβυθίσθησαν εἰς θλίψιν ἐνεκεν τοῦ οἰκτροῦ καὶ σπαραξικαρδίου τέλους τοῦ προκρίτου τῆς ἐπαρχίας Κονίτσης πολίτου Γεωργίου Ζήση Κουσίου ἐκ Μολίστης ὁρμωμένου καὶ καὶ εἰς Κόνιτσαν βιοῦτος. Ὁ Κούσιος ἀτυχῆσας ἐσχάτως εἰς τὰς ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις τοῦ βλέπων δὲ συνίμα ὅτι ἡ ἀρχὴνικὴ τοῦ οἰκογενεῖα ὀνομαστὴ εἰς ἅπαν τὴν ἐπαρχίαν Κονίτσης εἰς προφανῇ κατὰπτωσιν περιήλθεν ἀπεφάτισεν νὰ τετρατίσῃ τὸν βίον τοῦ αὐτοκτονῶν. ἦτο 43 ἔτων. Ἀξιαγάπητος εἰς τοὺς συμπολίτας τοῦ ἀγαθοῦ φύσει καὶ γνωστός εἰς τὴν ἐπαρχίαν Κονίτσης ἐγκαταλείπει σύζυγον καὶ δύο τέκνα.

Ο ΓΝΩΣΤΟΤΑΤΟΣ τοῖς πᾶσι βέκτης καὶ φιλοπρόεδρος χοροδιδάσκαλος κ. Γεωρ. Προδελέγγιος ὁ διδάσκει τὰς κάλλιτέρας οἰκογενεῖας τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας, μὴ φεισθεὶς οὐδενὸς

ΤΟ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΝ ΣΧΙΣΜΑ

Ε'.

Α'. Ἀποκηρύττομεν κατακρίνοντας καὶ καταδικάζοντας τὸν φυλετισμόν, τοῦτέστι τὰς φυλετικὰς διακρίσεις καὶ τὰς ἐθνικὰς ἔρεις καὶ ζήλους καὶ διχοστασίας ἐν τῇ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, ὡς ἀντικείμενον τῇ διδασκαλίᾳ τοῦ Εὐαγγελίου καὶ ταῖς ἱεροῖς κανόσι τῶν Μακαρίων πατέρων ἡμῶν, αἱ καὶ τὴν ἀγίαν ἐκκλησίαν ὑπερίδουσιν, καὶ ὅλην τὴν χριστιανικὴν πολιτείαν διακοσμοῦντες πρὸς θεῖαν ὁδηγοῦσιν εὐσέβειαν».

Β'. Τοὺς παραδεχομένους τὸν τοιοῦτος φυλετισμόν καὶ ἐπ' αὐτῷ τολμῶτας παραπηγνύναι καὶνοφανεῖς φυλετικὰς παρασυνοχωγὰς κηρύττομεν, συνωδὰ τοῖς ἱεροῖς κανόσιν, ἀλλοτρίους τῆς μιᾶς, ἀγίας, καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας. καὶ αὐτὸ δὲ τοῦτο «Σχισματικούς» Ἐπομένως, τοὺς ἀποσχισαντας ἑαυτοὺς τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, καὶ ἰδίον θιασαστήριον πῆξαντας, καὶ ἰδίαν φυλετικὴν παρασυνοχωγὴν συστησάμενους, ἦτοι τοὺς προκαθαιρεθέντας καὶ ἀφορισθέντας, Ἰλαρίωνα τὸν ποτὲ Μακαρίουπόλεως, Πανάρετον τὸν ποτὲ Φιλίππουπόλεως, Ἰλαρίωνα τὸν ποτὲ Λοφτσού, Ἀνθιμον τὸν ποτὲ Βιδύνης, καὶ τοὺς ἤδη καθαιρεθέντας, Δωρόθεον τὸν τέως Σόφιας, Πρθένιον τὸν τέως Νυσσάδας, Γεννάδιον τὸν τέως Βελιστού, καὶ τοὺς ὑπ' αὐτῶν ἀκαίρως χειροτονηθέντας ἀρχιερεῖς, ἱερεῖς τε καὶ διακόνους, καὶ πάντας τοὺς κοινωνοῦντας καὶ συμφρονοῦντας καὶ συμπράττοντας αὐτοῖς, καὶ τοὺς δεχομένους ὡς κυρίας καὶ κανονικὰς τὰς ἀνιέρους οὕτων εὐλογίας τε καὶ ἱεροπραξίας, κληρικούς τε λαϊκοὺς, κηρύττομεν «Σχισματικούς» καὶ ἀλλοτρίους τῆς τοῦ Χριστοῦ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Ταῦτα οὕτω διοριζόμενοι, δεόμεθα τοῦ παναγάρχου καὶ φιλανθρώπου Θεοῦ καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ ἀρχηγοῦ καὶ τελειωτοῦ τῆς ἡμετέρας πίστεως, ἵνα τὴν μὲν ἀγίαν αὐτοῦ Ἐκκλησίαν διατηρῇ ἁμωμόν καὶ ἀλώθητον ἀπὸ πάσης νεωτερικῆς λύμης, ἐρηρυσμένη ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν Ἀποστόλων καὶ Προφητῶν τοῖς δ' ἑαυτοὺς ἀπ' αὐτῆς ἀποσχίσασιν καὶ ἐπὶ τῇ τοῦ φυλετισμοῦ δόξῃ τὴν παρασυνοχωγὴν αὐτῶν πῆξαι δὴ μετάνοιαν, εἴπως ποτὲ ἀνκνήψοντες καὶ τὰ ἑαυτῶν ἀποπτύσαντες προσέλθοιεν τῇ μιᾷ, ἀγίᾳ, καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ ἵνα ἐν αὐτῇ δοξάσωσι μετὰ πάντων τῶν ὀρθοδόξων τὸν μέγαν τῆς εἰρήνης Ἀγγελὸν καὶ Θεόν, τὸν ἐλθόντα καταλάξαι πάντας καὶ εἰρήνην εὐαγγελίσασθαι τοῖς ἐγγύς τε καὶ μακράν, ὅτι αὐτῷ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις σὺν τῷ Πατρὶ καὶ

κόπου καὶ χρημάτων, κατήρτισε τὴν πρώτην ἐν Ἀθήναις Εὐρωπαϊκὴν Σχολὴν χοροῦ λειτουργοῦσαν ἐν ὁδῷ Ἀδριανοῦ ἀριθ. 66 συμφώνως πρὸς τὰς Εὐρωπαϊκὰς τοιαύτας.

Ἐν αὐτῇ διδάσκονται ἅπαντες οἱ Εὐρωπαῖκοι χοροὶ ἐντὸς μηνὸς διὰ διδασκαλίας λίαν εὐμεθόδου καὶ ταχείας. Ἀμοιβὴ μετρία. Διὰ τὰς κυρίας καὶ δεσποινίδας ἰδιαιτέραι ὥραι διδασκαλίας.

Τὸ γραφεῖον τῆς «**Φωνῆς τῆς Ἠπείρου**» εὐρίσκεται ἐν ὁδῷ Σ. Φοκλέους 10 ἐντὸς τῶν γραφείων τῆς Ἀδριατικῆς Ἀσφαλιστικῆς Ἑταιρίας καὶ πλησίον τοῦ ταχυδρομείου.

ΚΑΦΕΝΕΙΟΝ Η «ΗΠΕΙΡΟΣ»,
Ἐν Βόλῳ

Τὸ μόνον Ἠπειρωτικὸν καφενεῖον τὸ διευθυνόμενον ὑπὸ τῶν Ἠπειρωτῶν κ. κ. Γ. Παπαστελοπούλου καὶ Γεωρ. Νάσιου μεταφερθὲν εἰς τὸ τέως κατάστημα τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Δημητριάδος κατάρθρωσεν ὥστε νὰ συγκεντρώσῃ ὅλον τὸ ἐκεῖ Ἠπειρωτικὸν στοιχεῖον, ὅπου δύνανται οἱ διερχόμενοι ἐκ Βόλου καὶ νὰ συναντήσωσι πάντα περὶ τῶν τῶν καὶ νὰ λάβωσι παρὰ τῶν διευθυντῶν πᾶσαν εὐκολίαν καὶ πληροφορίαν προθύμως καὶ ἀφιλοκερδῶς.

τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶνας Ἀμήν.

Ἡ ὑπὸ τῆς Ἀγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου ἑκδόσεως τοῦ «Ὁρου» τῆς ἀποκηρύξεως τῶν Βουλγάρων, ἡ ἐν πάσῃ σπουδῇ ἀνακοίνωσις αὐτοῦ εἰς τὰς αὐτοκεφάλους Ὁρθοδόξους Ἐκκλησίας καὶ αἱ σχετικαὶ Πατριαρχικαὶ Ἐγκύκλιοι προκάλεσαν ἀκράτητον παρὰ τοῖς Σλαβικοῖς ὀργήν, ὃ δὲ στρατηγὸς Ἰγνατίεφ, πρεσβευτὴς τῆς Ρωσσίας ἐν Κωνσταντινίᾳ, κατὰ κλειστός ἐν τῇ ρωσικῇ Πρεσβείᾳ ἐπὶ δύο ἡμέρας οὐδένα ἐδίχετο μὴ θέλων νὰ ἐπιτραπῇ εἰς ἐκδηλώσεις καὶ ἐκφράσεις ἡμιστά διπλωματικὰς, ὡς πάντοτε ἐξετρέπετο ὅτανκίς ἀπετύγγανον τὰ ἐγχειρήματα τῶν πανσλαβιστικῶν τοῦ ὀνείρων καὶ ὡς ἐπραξε βραδύτερον μετὰ τὸν ἐκθρονισμόν τοῦ ρωσσοφίλου Σουλτάνου Ἰαβδούλ Ἀζήζ, ὅτε, ἀπηγόρευσε τὴν φωταγωγίαν τοῦ μεγάρου τῆς ρωσικῆς Πρεσβείας ἐπὶ τῇ ἀναρρήσει τοῦ νέου Σουλτάνου.

Ὁ πατριαρχικὸς θρίαμβος ἦτο μέγας καὶ διεπιστάτω τὸ θυμῶν τοῦ Γένους σθένος, διὸ καὶ ἐχαιρέτισθη μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἡ Συνδικὴ ἀπόφασις παρὰ τε τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Τούρκων. Ὅ,τι δὲ καθιστᾷ ἐνδοξον τὸν θρίαμβον εἶνε τὸ ὁμόφωνον τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, ὅπερ παρέμεινε ἀμείωτον παρὰ τὰ ἀποτολμηθέντα. Ὅποια διετέθησαν μέσα καὶ ὁ πόσον χρήμα ἵνα συσκοτισθῇ τῶν Πατέρων τῆς συγχρόνου Ἐκκλησίας τὸ ὁμόφωνον, ματαιωθῇ δ' οὕτως ἡ σύνταξις αὐτοῦ ἀποκηρύσσοντος τοὺς Βουλγάρους καὶ διανοίγοντος μέγα χάσμα μετὰ αὐτῶν καὶ τῶν Ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν προκειμένων τῷ κλίματι τοῦ Οἰκουμένου Πατριαρχείου, ὅποια ἐξευρέθησαν καὶ ἐπραγματοποιήθησαν Μεγάλων Δουκῶν τῆς Ρωσσίας ἐπισκέψεις εἰς Ἱερουσόλυμα, ἵνα οὕτω, παρισταμένου τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων ἐν τῇ ἐδρᾷ του, ὑποτεθῇ ὅτι οὗτος διαφωνεῖ πρὸς τὰ λοιπὰ τῆς Ἀγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου μέλη, καὶ παρασταθῇ διχογνωμία ἡ Ὁρθόδοξία, ὅποια καὶ ὅποια ἐμελετήθησαν κατὰ τῶν Ἑλλήνων κληρικῶν τυγχάνουσιν ἤδη γνωστὰ ἐκ τῶν ἀνωτέρω.

Ἐπὶ τοῦτοις πρέπει νὰ σημειωθῇ πρὸς τιμὴν τῶν ἀποτελεσμάτων τὴν Σύνοδον ἐκείνην κληρικῶν, τῶν ἀντιπροσωπευσάντων τὴν Μεγάλην ἡμῶν Ἐκκλησίαν, ὅτι ἀτάρκτητοι καὶ ἀδιάφοροι, τὰ πάντα περιφρονήσαντες, περὶ ἐνός καὶ μόνου ἐσκέφθησαν. Πῶς νὰ σώσωσι τὸ ἀπειλούμενον ἐθνικὸν σκῆφος τῆς Ἐκκλησίας. Οἱ ἱεράρχαι ἡμῶν ἐπεδείξαντο καὶ τότε τὴν ἐν κινδύνῳ ἀφρόδιαν, ἥτις διέκρινεν ἀνέκαθεν τοὺς λειτουργοὺς τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν. τοὺς διατηρήσαντας καὶ διαφυλάξαντας ἀνὰ μέσον τῶν αἰῶνων ἀλώθητους τὰς ἐθνικὰς ὑποθήκας. Ἀλλὰ καὶ ἡ δημοσιογραφία τοῦ Βυζαντίου

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἔντοκοι καταθέσεις

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ εἰς χρυσὸν ἦτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας στερεῖνας ἀπιδιτέας εἰς ὠρισμένην προθεσμίαν ἢ διαρκεῖς. Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν πληρώνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις, εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὅπως (chéque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἐπιλογὴν τοῦ ὁμολογιούχου. Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Κανταστήματι καὶ τῇ αἰτήσει τοῦ καταθέτου ἐν τοῖς Ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπεζῆς ἐν Κερκύρᾳ δὲ Κεφαλληνίᾳ καὶ Ζακύνθῳ διὰ τῶν ἐκεῖ ὑποκαταστημάτων τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς.

Τόκοι τῶν καταθέσεων

1	2	ταῖς	ο	ο	κατ' ἔτος	διὰ	καταθ.	6	μην.	τουλ.
2	»	ο	ο	»	»	1	ἔτους	»	»	»
2	1	2	»	ο	ο	»	»	2	ἔτων	»
3	»	ο	ο	»	»	»	»	4	ἔτων	»
4	»	ο	ο	»	»	»	»	5	ἔτων	»

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι.

ἦν τότε ἐνέπνεον τὰ φλογερὰ καὶ πατριωτικὰ ἄρθρα τοῦ κ. Σταύρου Βουτυρά, περιφρονητικῶς ἀπορρίπτουσα πάσας τὰς χρυσόφρους προτάσεις τῶν κατὰ τοῦ σχίσματος ἀγωνιζομένων Ρώσων καὶ Ρωσσοφίλων, ἐνίσχυσε τὸ ἔργον τῶν Πατριαρχείων καὶ κατεπολεμήσεν ἐπιτυχῶς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἐθελουφλοῦντες ἢ παραπαίοντες, συνετάχθησαν τῇ γνώμῃ τῶν ἀπεργαζομένων τὴν ματαιώσιν ἔργου ἐξόχως ἐθνικοῦ, ἐξόχως ζωτικοῦ διὰ τὴν ὑπαρξίν καὶ τὴν ὑπόστασιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Παρὰ πάσας λοιπὸν τὰς ἐκ συστάσεως καὶ προμελέτης ἀποπείρας τῷ Σλαβόν, ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν ἐν ἔτει σωτηρίῳ 1872, ἀποκηρύττουσα τοὺς Βουλγάρους, ἀνέκοπτε καὶ περιόριζε τὸν κύκλον ἐλληνοκτονίου ἐνεργείας αὐτῶν, ἔσωζε τὸ Οἰκουμενικὸν πατριαρχεῖον καὶ κρούσκει διὰ τοῦ «ἔργου» τῆς τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου, συνεχέντρον περὶ αὐτὴν τοῦ Γένους τοὺς νομίμους προμάχους. Εἰς τὴν θεόπνευστον καὶ πατριωτικὴν ἐκείνην ἐνέργειαν ὀφείλεται καὶ ἄλλη τις χάρις ἀνεκτιμήτου καὶ ὑψίστης σημασίας: Ἡ πλήρης ἀποκάλυψις τῶν σλαβικῶν σχεδίων, τῶν ἔως τότε ἐπιτηδεύων συγκαλυπτομένων ὑπὸ τὰς πολυδιδάλους πτυχὰς τῆς σημαίας τῆς Ὁρθοδοξίας, καὶ τοῦτο, διότι οἱ Σλαῖοι, ἐκφρονες καὶ λυσσῶντες ἐπὶ τῇ καταστρατηγῇ τῶν ἐλληνοκτόνων συνδυασμῶν τῶν, ἤρξαντο ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς πλέον πολεμῶντες πᾶν τὸ ἐλληνικὸν καὶ ἀπεργαζόμενοι τὴν κατὰστροφὴν Τούρκων καὶ Ἑλλήνων ἰδίᾳ, ὡς ἐμφανέστατα διεπίστωσεν ἡ αἰσχρὰ ἐκείνη πλαστογραφικὴ συρραφή, ἡ ἐν τῇ διπλωματικῇ γλώσσῃ συνθήκη τοῦ Ἀγίου Στεφάνου ὀνομαζομένη.

Καὶ μέχρι μὲν τοῦ 1854 οἱ Σλαῖοι, παρὰ τὰ τόσα καθήματα ἐκ μέρους αὐτῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἐξηκολούθουν ν' ἀποπλανῶσι καὶ νὰ διαβουκολῶσι τὸ ἐλληνικὸν γένος, ἐπιτηδεύοντες συγκαλύπτουσαν τοὺς μυχοὺς αὐτῶν σκοπούς καὶ βλάβεις, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ Κριμαϊκοῦ πολέμου καὶ ἐντεῦθεν πλήρως ἐπῆλθεν ἀποκάλυψις τῆς μελετωμένης δουλώσεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τῆς Τουρκίας, ἔκτοτε, ἔτι δὲν κατάρθρωσαν διὰ τῆς, ὑποκριτικῆς καὶ ψευδευλαβούς προσηλώσεώς των εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, ὅπερ ἐγκαίρως κατείδε τὰς ἐλληνοκτόνους ἀποπείρας τοῦ σλαβικοῦ ποιμνίου του, οἱ Ρῶσοι ἐπειράθησαν νὰ κρατήσωσι τῶν Πατριαρχείων καὶ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, δημιουργοῦντες καὶ ἀποκαθιστῶντες τῇ ἀστόχῳ ἵνα μὴ χεῖρον εἴπωμεν, ἐπινεύσει τῆς Ὑψηλῆς Ἡβλῆς, βουλγαρικῶν ἔθνος, οὐ ἰσάριθμα κληρικὰ μέλη ἤλπισαν νὰ ὑπεισαγάγωσιν εἰς τὴν Ἱερὰν τῆς Μεγάλης ἡμῶν Ἐκκλησίας Σύνοδον.

(ἀκολουθεῖ)